

Kronieken van de Neflim

Abraham

Kronieken van de Nefilim

Abraham

Het vierde boek

Scholten
uitgeverij

Colofon

Kronieken van de Nefilim ABRAHAM

Brian Godawa

©2026 Scholten Uitgeverij B.V.
info@scholtenuitgeverij.nl
www.scholtenuitgeverij.nl

Vertaling: Ganpat Berrevoets
Binnenwerk opmaak: Piet Versteeg
Eerste druk, mei 2026
ISBN: 9789083534152
NUR: 342

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, met uitzondering van korte citaten gebruikt in recensies, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Het vierde deel, *Abraham*,
draag ik op aan alle lezers van *Kronieken van de Nefilim*,
omdat zij hebben meegeholpen bij het geven van titels aan deze
boeken en zij hebben me geïnspireerd om deze reeks
voort te zetten, zodat jullie voorlopig nog delen van
me tegoed hebben.

Dankwoord

Mijn dank gaat allereerst uit naar de vrouw van mijn leven, Kimberly. Als je een fan bent van deze boekenreeks, dan zou je vooral ook haar dankbaar moeten zijn, want zonder haar zou er geen *Kronieken van de Nefilim* zijn. Dank aan Amber Lary voor de redactie en aan Blake Samuels voor zijn uiterst behulpzame feedback op alles wat in dit verhaal te maken heeft met het oude Mesopotamië. In het bijzonder wil ik ook Sarah Beach bedanken voor haar redactie van deze nieuwe editie van *Abraham*. Joe, ook jij bedankt.

Maar vooral is alle dank en eer voor El Shaddai, God Almachtig. Hij is El Elyon, de Allerhoogste God.

Belangrijke opmerking vooraf

In de reeks *Kronieken van de Nefilim* maak ik gebruik van de oude schrijftechniek om namen van zowel mensen als plaatsen te veranderen van roman tot roman en soms ook binnen dezelfde roman. Dit opmerkelijke gebruik zien we terug in de oude geschriften uit het Oude Nabije Oosten, ook in de verschillende Bijbelboeken. De reden daarvoor is dat namen in de wereld van toen niet 'slechts' willekeurige, vaststaande verwijzingen naar een plaats of een persoon waren.

Namen weerspiegelden in die tijd het essentiële doel, de prestatie van mensen of de betekenis van bepaalde plaatsen. Als mensen een belangrijke verandering in hun leven doormaakten, konden ze hun naam, of de naam van een locatie waar de grote gebeurtenis plaatsvond, veranderen.

Naamsveranderingen vonden ook plaats wanneer een rijk de godheid van een ander rijk aannam. De naam van die godheid kwam dan prominenter op de voorgrond te staan of verving de andere godheid in zijn geheel. Zo werd de oud-Babylonische Marduk bijvoorbeeld door het Neo-Assyrische rijk vervangen met de staatsgod Assur. Zelfs God gebruikt in de Bijbel verschillende namen voor zichzelf in verschillende omstandigheden om daarmee Zijn eigenschappen te verwoorden.

In boekenreeksen als deze is het niet per se gebruikelijk om namen te veranderen, toch ben ik met de schrijftechniek van eeu-

wen geleden meegegaan om recht te doen aan dit oude gebruik. Het past ook bij de eerdere delen waarin ik bijvoorbeeld uitga van het Mesopotamische wereldbeeld: een gelaagde kosmos en geen heliocentrisch wereldbeeld. Dus beste lezer, wees gewaarschuwd, de hoofdpersonen uit *Gilgamesh* krijgen in *Abraham* andere namen. Om je te helpen volgt er een schema waarin ik de belangrijkste naamswijzigingen per deel uit *Kronieken van de Nefilim* heb opgenomen.

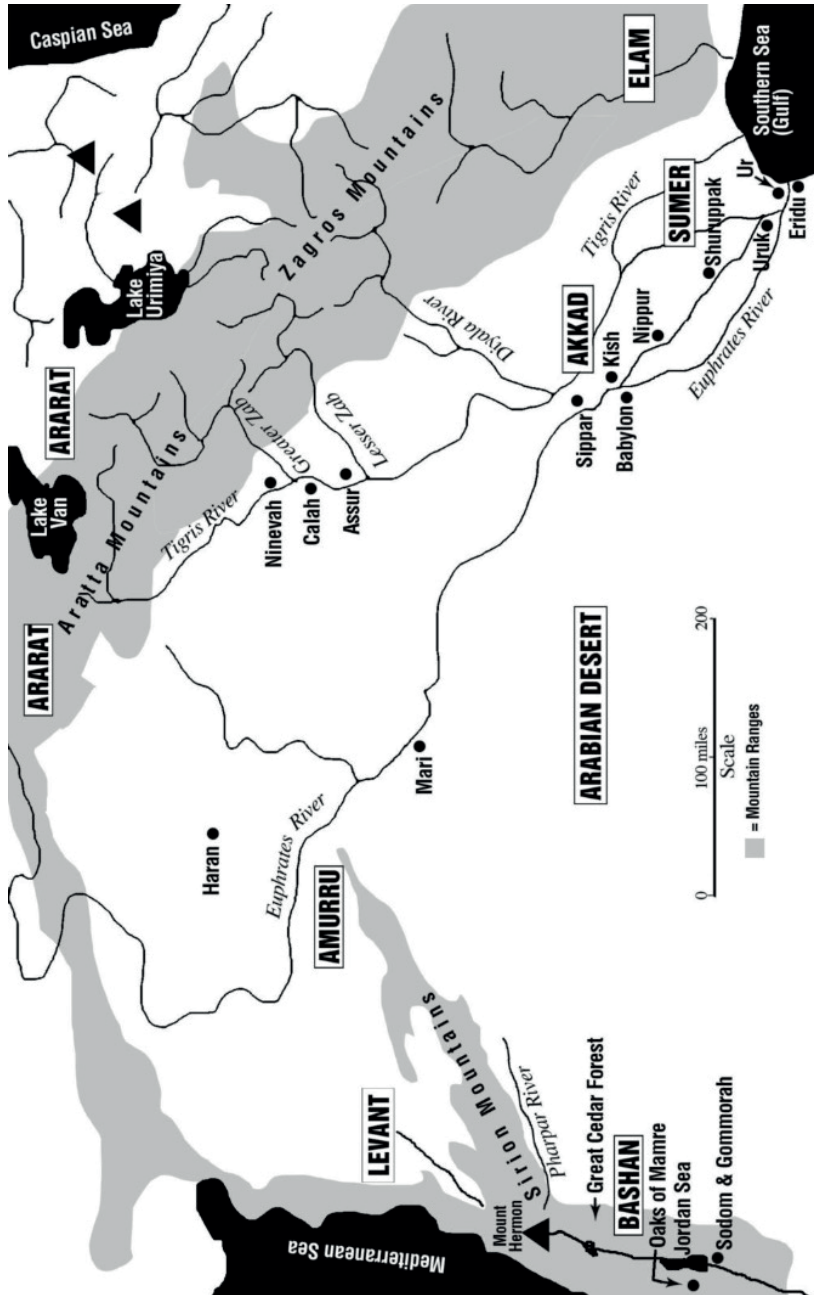
	Schepper	Shemichaza	Azazel	Gadriël	Gilgamesh
Henoch (Sumer)	Elohîm	Anu	Inanna	—	—
Noach (Sumer)	Elohîm, Yahweh	—	Inanna	—	—
Gilgamesh (Sumer)	Elohîm	—	Ishtar	Ninurta	Gilgamesh
Abraham (Bab-ilu)	El Shaddai	—	Ishtar	Marduk	Nimrod
Abraham Alle giant (Kanaän)	El Elyon	—	Ashtarte	Baäl	Amrafel
Goddelijke macht	Schepper Almachtige Allerhoogste	Hoofdgod van het pantheon	Godin van seks & oorlog	God van landbouw & storm	Nafil

	Schepper God	Nachash	Reuzen	Goden-zonen	Noach
	Yahweh Elohîm	De Slang	Nefilim	Benee ha Elohim	Utnaphishtim
	Yahweh	Satan Tegenstander	Refāim	Wachters	Ziusudra
	Elohîm	Mastema	Emim	Goden	Het Gekozen Zaad
	El Shaddai	Seraf	Kaftorim	Hemelse machten	
	Mal'aach Yahweh	Stralende Morgenster	Zamzummim/ Zuzim	Goden-raad	
	Mensenzoon	Aanklager	Anakim	Stralenden	
	El Elyon	Belial	Avvim	Heiligen	
		Duivel	Horim	Anunnaki	

	Gods (ware) hemelse woning	Sumerische Pantheon Zeven goden die de lotsbestemmingen uitvaardigen	Sumerische Pantheon Vier hoofdgoden	Mesopotamische hemelen en aarde
Rangorde	Yahweh Elohîm	Anu	Anu	Yahweh Elohîms troon
	Mal'aach Yahweh	Enlil	Enlil	De wateren boven de hemelen
	Serafim	Enki	Enki	Het firmament
	Cherubim	Ninhursag	Ninhursag	De hemelen
	Goden-zonen	Inanna	-	De aarde
	Mal'achim (engelen)	Utu	-	De afgrond
		Nanna	-	Pilaren van de aarde
				Sjeool

Zou het misschien zo zijn gegaan?

Kaart 1 Mesopotamië

Kaart 2 Kanaän

Hoofdstuk 1

De machtige koning en jager, Nimrod, stapt van zijn strijdswagen en kijkt naar de dichtbegroeide, hoge rietstruiken voor zich. Hij is de reusachtige heerser van Sumer en Akkad. Met zijn enorme lengte van bijna drie meter, zijn kortgeknipte baard, doordringende ogen en zware pantser, oogt hij angstaanjagend. Nimrod is een Nafil, een zoon van een god en een mens. Wie zijn echte moeder is weet hij niet. Zijn vader is Kush, de zoon van Cham, de zoon van Noach. Tenminste, zo werd het algemeen aangenomen. In feite is de ware voorouder van Nimrod, Shemichaza, de godenzoon die zich voor de Zondvloed voordeed als Anu, de voormalig leider van de goden. Zijn torenhoge lengte en zijn enorme kracht heeft hij van deze god geërfd.

Nimrod wordt vergezeld door een kleine troep van veertig andere jagers en vallenzetters. Zij wachten op hun strijdwagens, die net als die van Nimrod vier wielen hebben. De mannen zijn volledig uitgerust met netten, werpstokken, knuppels en bola's. Er is geen boog, mes of speer bij hen te vinden, omdat ze niet jagen om te doden, maar om te vangen. Ze dragen nek- en handboeien bij zich in plaats van kooien, want ze jagen niet op dieren. Ze jagen op mensen.

“Vanaf hier verspreiden we ons te voet,” fluistert Nimrod tegen zijn aanvoerders. “We zien elkaar weer op de afgesproken plaats bij het vallen van de avond.”

De aanvoerders knikken en nemen elk hun groep van zes man mee naar het rietenbos voor hen. Met strijdwagens door het moerasland rijden is niet te doen. Geen doorkomen aan.

Nimrod en zijn mannen bevinden zich in het zuidelijk deel van het land tussen de rivieren: in de moerassen en waterwegen buiten de grote stadstaat Ur aan de kust van de grote Zee in het zuiden. Precies daar waar de levensaders van het land, de rivieren de Eufraat en de Tigris, uitmonden in de golf, nadat ze de uitgestrekte alluviale vlakten van Akkad en Sumer voor mijlenlang hebben doorkruist. Dit deltagebied is heel anders dan de rest van het land. Vanwege de ligging aan zee heeft het heel wat ondiepe meren en smalle riviertjes die dwars door het dichte riet kronkelen. De struiken en het riet groeien boven het hoofd van de mensen en vormen zo een natuurlijk doolhof en beschutting voor de plattelandsbewoners die er leven. Het zijn herders die het stadsleven vermijden en graag onafhankelijk blijven. Ze hebben niet veel meer nodig dan alles wat het land ze biedt en wat ze daar natuurlijk ook zelf verbouwen. Daarom wil Nimrod ze nu als slaven. Hij heeft Uruk verlaten en is vertrokken naar het midden van het land om daar zijn nieuwe koninkrijk te stichten. Dit rijk heeft een stad nodig die bij zijn ambitie past, maar zo'n enorme onderneming vereist mankracht. Meer dan hij op dit moment heeft en daarom bouwt hij ook een slavenmacht op door plattelandsstammen van de afgelegen gebieden te overheersen en ze stroomopwaarts weg te voeren naar zijn nieuwe thuisbasis: Bab-ilu.

In een heel korte tijd had hij het land onder controle gekregen door kleine beheersbare gemeenschappen van Akkad en Bab-ilu te stichten. Zijn legermacht bestaat uit honderden van zijn gigantische nakomelingen die door iedereen in de regio worden gerespecteerd en gevreesd. Het zijn de kinderen die Nimrod had verwekt toen hij nog koning van Uruk was. Voor zijn vertrek had hij ze in de hele stad verzameld en met zich mee laten trekken om zijn plannen voor het land tussen de rivieren uit te voeren. Alleen zijn oudste zoon, Ur-Nungal, heeft hij als zijn opvolger achtergelaten. Het was tijd om een nieuwe toekomst op te bouwen. Dat is hem ook gelukt. Nimrod heeft een vazal-koninkrijk gesticht door

middel van een verdragscoalitie met de stammen van de zonen van Noach. Sippar, Nippur en Kish hebben allemaal hun eigen lokale, zelfstandige regering die niets te vrezen heeft van Nimrod, onder voorwaarde van eerbetoon en militaire steun aan hun heer in Ur. Ook naar het noorden toe, bij de uitlopers van het Zagrosgebergte, heeft hij zijn rijk met behulp van zijn bondgenoot Assur weten uit te breiden met zijn recent gestichte steden: Ninevé, Rechobot-Ir, Kalach en Resen.

In het zuiden van Sumer heeft Ur-Nungal vanuit Uruk zijn vader geholpen om de macht over Eridu, Larsa, Lagash en Ur stevig in handen te krijgen. Ur heeft nu als grootste metropool van het land de plaats van Uruk ingenomen. De perfecte handelslocatie aan de golf en de omliggende landbouwgebieden met rijke, vruchtbare grond, geven Ur al een flinke voorsprong. Honderden hectares aan dorpen, gehuchten, akkers en irrigatiekanalen omringen de stad en worden allemaal door Nimrods regering gecontroleerd ten behoeve van het volk van Akkad en Sumer. Tenminste, zo wordt het door de leiders van het volk gezegd om zo de illusie te blijven voeden dat de burgers ertoe doen en werkelijk iets betekenen. Op deze manier blijven ze netjes en tevreden in het gareel lopen en houdt het rijk ook stand. Buiten de grenzen van de stadstaat liggen de moerassen waar Nimrod nu in het geheim en heel stil op zijn menselijke prooi afsluipt.

Het is bijna donker. De dorpelingen van het moerasland zitten al klaar voor hun gemeenschappelijke maaltijd. Het eten dat boven het vuur wordt bereid bestaat uit everzwijn en waterbuffel samen met groenten en graan. Het is een vreedzaam volk dat de voorkeur geeft aan een zelfstandig leven en rust. Vooral met rust worden gelaten. Ze drijven wel handel met de inwoners van Ur, maar meestal doen ze dat in het geheim om zo onder de belastingheffing van de stad uit te komen. Hun dorp ligt vlak naast een kanaal, diep in het moerasland en hun economie is afhankelijk

van het hoofdproduct van het grote riet om hen heen. Ze snijden de sterke, flexibele stengels af met sikkels en gebruiken die voor bijna alles, voor veevoer en brandstof om mee te koken. Met dit riet bouwen ze zelfs hun huizen en boten, die ze met een laag pek bestrijken om hun bouwwerken waterdicht te maken.

Plotseling beginnen vrouwen te schreeuwen! Hun rieten huizen staan in brand. Vlammen omringen het dorp. Nimrods vallen-zetters hebben de nederzetting omsingeld en de pek waarmee de huizen bedekt zijn in lichterlaaie gezet. Geen huis is te redden. Het gaat heel snel. Ze branden tot op de grond af.

Dan komen Nimrods mannen uit het ondiepe water tevoorschijn. Ze gooien netten over de dorpelingen heen, slaan degenen die weerstand bieden in elkaar en jagen iedereen die in paniek wegvlucht op. De bola's en werpstokken vliegen door de rookwolken heen die het dorp omhullen. Een vrouw waant zich veilig als ze haar weg vindt naar het donkere moeras. Maar er vliegt een bola achter haar aan. Het touw raakt haar benen en de verzwaarde ijzeren ballen zwiepen er meteen omheen en laten haar struikelen. Ze tuimelt met haar gezicht op de drassige grond. Een stevig gebouwde dorpeling haalt een jager neer met een grote steen. Snel kijkt de man om zich heen en zoekt naar een nieuw doelwit, maar hij wordt er zelf een. Een platte, halvemaanvormige werpstok van goferhout raakt hem op zijn achterhoofd. Met barstende koppijn stort hij ter aarde. De jagers slaan anderen met hun knuppels en dwingen de rest om zich over te geven.

Mannen, vrouwen en kinderen worden vastgeketend voor transport. De mannen die terugvechten worden, zoals gewoonlijk, als ze echt niet ontwapend kunnen worden, gedood. Binnen de kortste keren zijn alle bewoners van het dorp gevangen en geboeid bij elkaar gezet, klaar om naar de stad vervoerd te worden. Nimrod loopt langs de rij van ongeveer vijfenzeventig gevangenen. Hij kondigt hen hun lot luid aan: "Mensen van het moerasland! Luister naar mij. Jullie zijn nu slaven van mijn koninkrijk. Ik ben

de machtige Nimrod van Bab-ilu. Jullie zullen naar mijn rijksg gebied in het noorden worden overgebracht om mij te helpen bij de bouw van de stad en tempel voor mijn naam en mijn eer. Werken jullie niet mee, dan zullen jullie lijden en sterven. Ik tolereer geen ongehoorzaamheid.”

Een van Nimrods krijgers brengt hem de leider van het dorp. De man is vastgebonden en gekneveld. Hij worstelt flink tegen. Als Nimrod dat ziet, aarzelt hij geen moment. Hij trekt zijn zwaard en hakt het hoofd van de leider er meteen af. Hij hoort de angstkreten van zijn krijgsgevangenen niet eens. Ze zullen vast wel geweten hebben dat hun toekomst niet hoopvol zou zijn. Met een uitdrukingsloze blik op zijn bebloede gezicht zegt hij: “Nu ben *ik* jullie koning. Ik ben jullie god.”